

Panzerwurfkanone 8H63

Armata przeciwpancerna 8 cm
Panzerwurfkanone 8H63

Jeden z trzech zachowanych eksponatów tego typu armaty na świecie.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Eksponat ze zbiorów: Fort Gerharda – Muzeum Obrony Wybrzeża, Świnoujście, Polska

Historia konstrukcji

Armata przeciwpancerna 8 cm PWK 8H63 została opracowana w 1943 roku w niemieckich zakładach Rheinmetall-Borsig AG w Düsseldorfie. Wstępne oznaczenie projektu to 8 cm Panzerabwehrwerfer 600 (PAW 600), które w 1944 roku zmieniono na nowy system oznaczeń. Pierwsza cyfra oznaczała kaliber, następnie litera oznaczająca typ broni (w tym przypadku H), a kolejne dwie cyfry model broni.

W grudniu 1944 roku włączono do produkcji zakłady Wolfa w Magdeburgu dzięki czemu do wiosny 1945 roku wykonano łącznie 260 egzemplarzy. Prosta i lekka konstrukcja pozwalały obniżyć cenę jednostkową do 2 050 RM.

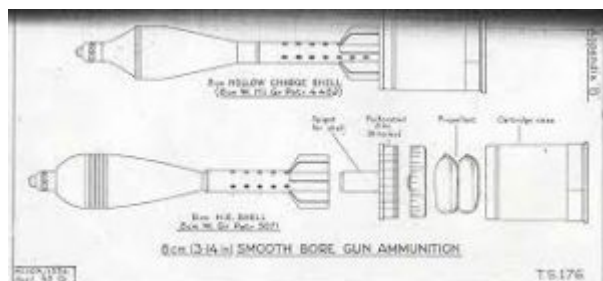

Opis konstrukcji

Broń gładkolufowa która wystrzeliwała zaadaptowane z moździerza 8 cm Gr.W. 34 pociski stabilizowane brzechwowo. Wykorzystano dwukomorowy układ miotający w celu zmniejszenia ciśnienia gazów prochowych w lufie. Łuska od lekkiej haubicy 10,5 cm le.F.H. 18 była zasklepiona płytą o grubości 15 mm, zaopatrzoną w 8 otworów. Na środku tej płyty był trzpień, na ten trzpień zaś nasadzony był zaadaptowany z lekkich moździerzy granat burzący lub przeciwpancerny pocisk kumulacyjny. Osadzona na trzpieniu zawleczka trzymała pocisk pozbawiony ładunku miotającego. Wewnątrz lufy znajdował się specjalny próg, o który opierała się perforowana płyta łuski. Po zainicjowaniu zapłonu ładunku w łusce, gazy przeciskały się otworami w płycie, a kiedy ciśnienie między płytą a pociskiem osiągnęło właściwy poziom wynoszący ok. 550 kg/cm² ulegała ścięciu zawleczka łącząca pocisk z trzpieniem i pocisk był wyrzucany z lufy. Jako łożo dolne przewidywano lekką ławetę użytą także w projekcie działa piechoty 7,5 cm I.G. 42 lub łożo armaty przeciwpancernej 5 cm PaK 38.

Zastosowana amunicja

Stosowano amunicję scaloną. Na potrzeby nowego typu działa wyprodukowano 38.400 pocisków. Stabilizacja pocisku w locie odbywała się za pomocą 8 trapezowych lotek.

1. Przeciwpancerna kumulacyjna 8 cm WGrPatrH1 4462:

Masa pocisku: 2,7 kg

Masa ładunku miotającego: 360 g Digl B1 P

Prędkość wylotowa: 520 m/s

Zasięg skuteczny: do 750 m

Pocisk typu HEAT zaopatrzony w głowicę kumulacyjną. Przebijalność pancerza wynosiła około 140 mm dla płyty odchylonej o 30 stopni od pionu.

2. Odłamkowa 8 cm WGrPatr 5071:

Masa naboju: 8,30 kg

Masa pocisku: 4,46 kg

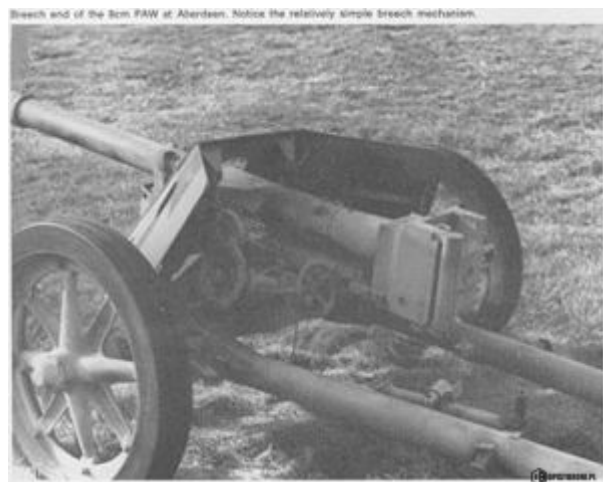
Pocisk typu HE zaopatrzony w grubościenną skorupę wypełnioną ładunkiem wybuchowym, który był pobudzany głowicowym zapalnikiem uderzeniowym. Stosowano 3 ładunki miotające pozwalające uzyskać następujące parametry:

prędkość wylotowa – donośność

220 m/s – 3 400 m

320 m/s – 5 600 m

420 m/s – 6 200 m

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Kaliber: 81,4 mm

Masa: na stanowisku 640 kg

Kąt ostrzału w elewacji: od -6° do $+32^{\circ}$

Kąt ostrzału w azymucie: 55°

Autor – zdjęcia: Dawid Kałka/Internet

Bibliografia

1. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/ppanc-8cmpwk8h63-de/>
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/8_cm_PAW_600
3. <https://3obieg.pl/paw-600-protoplasta-dzisiejszych-armat-czołgowych/>